

כאשר אבדתי אבדתי

- א. צ"ב למה ישועת ישראל היה מחייב ביטול האישות דאסתר ומרדכי, כמש"כ "כאשר אבדתי מבית אבא אבדתי ממך".
- ב. והנראה, דמאחר ובנ"י עבדו ע"ז, ועוד נהנו מסעודתו של אותו רשע, שנקבעה מתוך שמחת אחשוורוש שבנ"י לא יגאלו עוד, כלומר שחורבן ביהמ"ק, שהוא ביטול החיבור בין ישראל להקב"ה, יישאר חלילה לעולם. והנאה שנהנו פירושו חיבור שנתחברו בנ"י לאותו פירוד. לכן היה גזירה על בנ"י לאבדם, מדה כנגד מדה, שמפי עליות לא תצא הרעות והטוב, אלא הרעה באה מאליה לעושי רע, ולכן כתוצאה למה שפעלו בנ"י פירוד בינם לבין הקב"ה במעשיהם, נתהוו בהכרח פירוד בין הקב"ה לישראל בגזירת לאבדם.
- ג. ומהות אבדון פירוד, כלומר פירוד הגוף מהנשמה, וממילא פירוד ישראל מאת הקב"ה.
- ד. והיינו כמו שכתוב ונשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד, דמהות אבידה פירוד החפץ מבעליו, ומיתה מהותו פירוד הגוף והנשמה, ע' רבינו בחיי דפירש מצות השבת אבידה בחינת תחיית המתים, חזרת אבידת הגוף מהנשמה, כן אבדון במיתת כלל ישראל פירוד גופם מנשמתם ובכך פירוד בני ישראל מחיבור להקב"ה.
- ה. והשתא, ויבז לשלוח יד במרדכי לבדו, כלומר עיקר הגזירה במרדכי עצמו\ ואולי משום ואשימם בראשיהם, וצ"ע\ רק דנתפשט על כל ישראל, ולכן הישועה על ידי חזרתו לגזירת אבדון לאישות דמרדכי עצמו
- ו. ונראה דהיה צריך או כך או כך, שכדי שתתבטל הגזירה היה צריך או אבדון דביטול אישות מרדכי ואסתר, כאשר אבדתי אבדתי, או אבדון כלל ישראל, להשמיד להרג ולאבד\ או באישות גדול הדור בפרט, ע"ד הרמב"ן לענין עונש כרת, וכל העולם ניזון בשביל חנינא בני
- ז. ולכן כתוב אל תדמי בנפשך להימלט, כלומר, דרוח והצלה יהיה ליהודים ממקום אחר, וממילא את ובית אביך תאבדו, וצ"ב, אפילו אם יהא הצלה ממק"א איזה הכרח איכא שאסתר וממילא בית אביה תאבד
- ח. ולהאמור ניחא, שהרי אי אפשר שתימלט אסתר מאבדון האישות ואף ישראל יימלט, ולכן עליך למסור אישות דילך, דאם לא כן איך שיהיו בנ"י ינצלו, וא"כ את ובית אביך תאבדו בהכרח.
- ט. ואבדון כלל ישראל בגופם, כנגד אבדון האישות הפרטי של אסתר, שביטול האישות אף הוא פירוד, ונטמאה ונטמאה ונטמאה, וטומאה פירושו ריחוק מג' מחנות, שיא הפירוד
- י. ומאחר ועבדו ע"ז, והוא בחינת זנות דאשת איש, ובשניהם קנאה, ובשניהם מעילה, וכתוב איש איש כי תשטה אשתו\ ע"ז היפוך וארשתיק\ אנכי ה' אלקיך והיפוכו לא תשא
- יא. ועוד, נראה, דכל פירוד איש ואשה עניינו מעין ענין המיתה, דאשתו כגופו של הבעל ובעל כנשמתה של האשה, כמבואר במדרש הנעלם על מה שכתוב בראשית כד א "ואברהם זקן בא בימים", שאברהם הוא הנשמה והגוף הוא שרה, ובזהר" גופא איהי אתתא. \ וענין פירוד גוף ונפש היינו פירוד איש ואשה, וזה הא דאיתא דרך של בעל אבידה לחזור על אבידתו, ויקח הצלע מן האדם
- יב. עם מפזר ומפורד, כנגדו איש אחד בלב אחד משלוח מנות מתנות לאביונים וסעודה הנאה.

יג. ולכן הישועה ממרדכי ואסתר משבט בנימין דוקא, שעל ידו החיבור בין כלל ישראל להקב"ה חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן, ויבך יוסף על צווארי בנימין אחיו כנגד שתי בתי מקדש הצוואר בין עליונים לתחתונים,